

spective fra 80 f. og 76 f. til 1 Rbd. 8 f. og 1 Rbd. pr. Par.

Hornqvæg. Toldafgiften er 4 Rbd. for et Hoved og 80 f. for en Kalv. Consumtionen udgjorde i Kjøbenhavn respective 3 Rbd. og fra 18 f. til 1 Rbd. Prisen paa Drefjød er stegen fra 8 til henved 11 f. pr. Pd. (for fersk og saltet Kjød udgjorde Consumtionen i Kjøbenhavn 9 f. pr. Lpd.). Indtagten af Tolden har for Kongerigets Vedkommende i 1850 og 1851 været uden al Betydning, hvorimod der tidligere har fundet nogen Indførsel Sted fra Sverrig, men som standsedes ved det under 26de December 1848 udstedte Forbud, der stadfæstedes ved Lov af 19de April 1850 og først blev hævet ved Lov af 14de November 1852. Den samlede Udførsel af Hornqvæg var i 1844: 41,871 Stkr. og af Kalve 16,006 Stkr., og i 1847: af Hornqvæg 44,084 Stkr. Udførselstolden blev, for Kongerigets Vedkommende, sat ud af Kraft ved Bekjendtgørelse af 19de Januar 1849 og ophævet ved Lov af 29de Marts 1850.

Kjød. Med Hensyn til Prisen Stigen henvises til det under „Hornqvæg“ og „Faar“ Anførte, hvor tillige Størrelsen af den ophævede Consumtionsafgift for Kjøbenhavn er oplyst, undertagen for tørret, røget og spæget Kjød, hvorfor den var 12 f. pr. Lpd. Tolden er for salt Kjød 1 f. og for røget Kjød samt Drestunger 2 f. pr. Pd. Indtagten er ikke af væsentlig Betydning, da den aldeles overveienende Deel af Tilførselen, som bestaaer i saltet Faarekjød fra Island og Færøerne, indgaaer frit. Denne Indførsel var saaledes i 1844: 2,468 Tdr. Totaludførselen af saltet og røget Kjød var efter Stat. Lbv. XII S. LXI i Gjennemsnit 1831—35: 933,000 Pd., 1836—38: 2,480,000 — og med Indbegreb af fersk Kjød i 1839—40: 3,540,000 — 1841—43: 2,614,000 —

3	1844	udførtes	i	Alt	1,438,000	Pd.	Kjød,
	1845	—	—	—	2,420,000	—	—
	1846	—	—	—	1,485,000	—	—
	1847	—	—	—	2,190,000	—	—

3 1850 udførtes fra Kongeriget 1,022,000 Pd., og i 1851 fra Kongeriget 813,000 Pd., og fra Slesvig 572,000 Pd.

Efter Stat. Lbv. XIX, S. III var Forbruget i 1849 i Kjøbstæderne i Kongeriget: 25,449,000 Pd.

Formalede Kornvarer. Efter Placaten af 9de December 1846 er Indførselstolden for Gryn af Hvede 1 Rbd. 16 f. , for alle andre Gryn 80 f. ; for Meel af Byg, Hvede, Mais og Kartofler 1 Rbd. 24 f. , og for alle andre Slags 48 f. , Alt pr. 100 Pd.

Den forrige Indførselsconsumtion udgjorde for Hvedegryn 17 f. , for andre Gryn og Bankebyg fra 4½—6 f. , for Hvedemeel 14½ f. og for samfænget Meel af Rug samt for Meel af Havre og Kartofler 3½ f. , Alt pr. Lpd.

Den Toldafgift, som endnu hviler paa Rugmeel, nemlig 48 f. pr. 100 Pd., er saaledes, baade i og for sig og i Forhold til den tidligere Consumtionsafgift, temmelig høj.

I finantfiel Henseende er Indførselstolden af Gryn uden Betydning, hvorimod der navnlig af Bankebyg og Byggryn finder en ikke ganstke ringe Udførsel Sted. Der udførtes saaledes:

i	Gjennemsnit	af	1820—29:	14,813	Tdr.
			1830—39:	29,220	—

3	1850	var	den	tilsvarende	Udførsel
					fra
					Kongeriget
					4,270,000
					Pd.,
					og
					i
					1851,
					—
					3,687,000
					Pd.,
					samt
					fra
					Slesvig
					687,000
					Pd.

Af Hvedemeel har der tidligere fundet en betydelig Udførsel Sted, saaledes i Gjennemsnit af 1820—29: 5,466 Tdr. 1830—39: 34,238 —, men den har senere atter aftaget.

3 1850 udførtes, som Meel af Hvede, Byg, Mais og Kartofler, fra Kongeriget: 374,780 Pd., og i 1851 — 259,325 Pd., samt fra Hertugd. Slesvig: 201,960 Pd.